

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

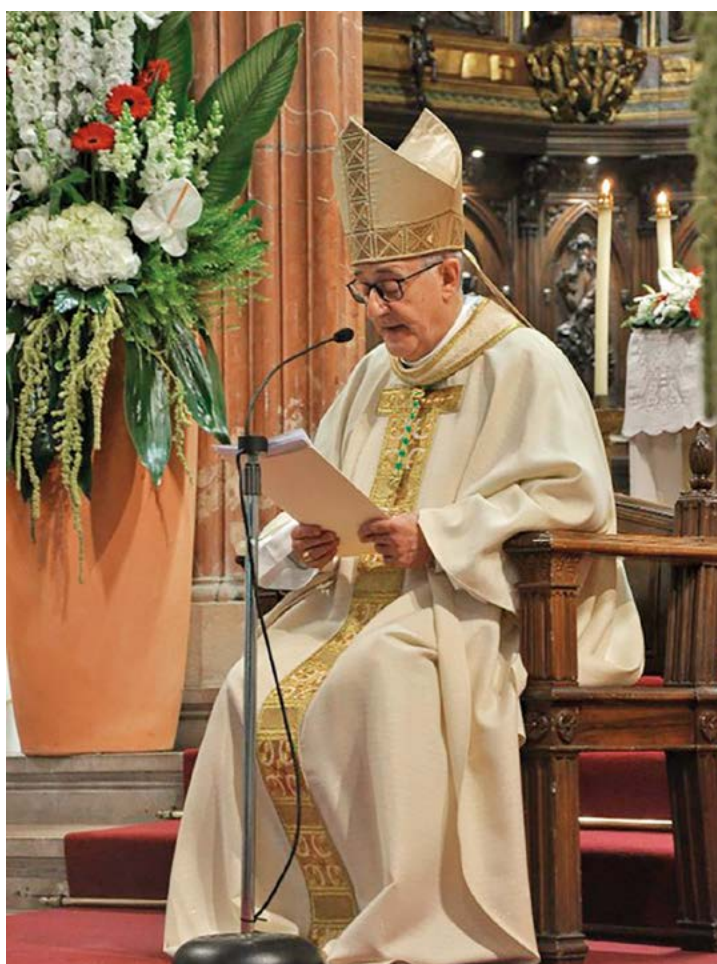
Un curs decididament evangelitzador

En l'homilia de la missa d'inici del meu ministeri com a bisbe a Terrassa, el 5 de febrer de 2022, us deia que «l'evangelització ha de ser un objectiu present cada dia en els nostres projectes, les nostres intencions i les nostres activitats».

El Senyor ens crida a ser fills seus i a formar part de la seva família. I també ens envia a fer créixer aquesta família tot cercant nous germans. Evangelitzar, us deia, és «sortir pels camins i les cruïlles i convidar tots els que trobem a la festa del banquet». Perquè el Senyor ens convida a una festa, i ens cal transmetre l'alegria de ser convidats a aquesta festa. Ser cristians és això, i per això formem part de l'Església. I continuava dient-vos: «som cridats, per tant, a ser fills; és la crida a la santedat. Escollits i enviats a anar pertot arreu i donar fruit, aquesta és la crida a l'evangelització. I així Ell ha forjat la nostra identitat: som fills, escollits, estimats, enviats. Es tracta d'una vocació, una identitat que suposa també una missió. La missió, el fruit que el Senyor espera, és el germà, són els altres».

Aquestes paraules pronunciades en l'inici del meu ministeri entre vosaltres animen la meva acció pastoral i esdevenen una orientació diocesana important que m'agradaria que féssim nostra en aquest inici d'un nou curs pastoral.

Si l'Església existeix per evangelitzar, és a dir, per transmetre l'alegria i el goig d'haver experimentat l'amor del Senyor, aquesta ha de ser també la nostra prioritat com a cristians i com a família diocesana, a través de les nostres parròquies i arxiprestats, comunitats, moviments, de-

Inici de ministeri de Mons. Cristau com a bisbe de Terrassa

legacions i institucions eclesials. No tenim altra raó de ser.

Per fer-ho hem de creure'ns-ho, ens cal canviar de mentalitat, ens cal posar-nos en actitud més missionera del que hem de sortir a buscar que no pas conservadora del que ja tenim. Ens cal posar-nos en actitud de camí, o com ens recorda el papa Francesc, hem de ser una Església en sortida a l'encontre de cada persona amb la que ens trobem en els nostres ambients.

Fer de l'evangelització una orientació diocesana vol dir que ha d'impregnar tota l'acció pastoral de les nostres comunitats. Ha de ser, en primer lloc, una acti-

tud que hem de tenir a les celebracions dels sacraments, especialment en l'acollida dels que s'acosten per demanar un sacrament; també en les catequesis amb les famílies que tenen una fe a vegades molt difuminada però que porten els fills a fer la comunió; en l'atenció que tots hem de tenir envers els més febles, vulnerables i necessitats, i especialment a través de Càritas; en el despatx parroquial atenent les persones que venen a demanar papers o sacraments; en l'atenció als malalts i a les persones grans que necessiten l'ajut i el recolzament d'altres, etc.

Però a més de ser una actitud que hem de tenir i viure, ens cal com a cristians formar-nos per tal de ser veritables deixebles missioners, com ens demana el papa Francesc en aquests moments. Ens cal tenir una veritable actitud espiritual alimentada en la presència del Senyor a través de la pregària, els recessos o els exercicis espirituals.

Ens cal aprendre de les experiències d'altres cristians que han fet aquesta opció missionera i evangelitzadora. Ens cal compartir les experiències que a diferents llocs de la nostra diòcesi ja s'estan fent en aquesta línia evangelitzadora.

Des d'aquesta inquietud eclesial que comparteixo amb tots vosaltres, us comunico també que he decidit crear, entre altres, una delegació general per a l'evangelització i la formació que ens ha d'ajudar als diocesans a concretar aquesta orientació diocesana en objectius i projectes concrets per començar en aquest curs i continuar, d'ara endavant, en tota la nostra acció pastoral.

ENTREVISTA

El Focusing i la fe

GERARD PORREDÓN

El Focusing és una eina que pot ajudar a les persones a conèixer-se millor, a prendre decisions més encertades i a viure una vida més plena i autèntica. També ajuda a aprofundir en la pròpia fe. A partir d'aquest mes de setembre, el Monestir de Sant Benet de Montserrat ofereix l'itinerari complet de formació i aprofundiment (www.focusingmontserrat.org), i es converteix així en la primera i única escola de Focusing de Catalunya —acreditada per l'Institute of Focusing de Nova York—, de la qual n'és director en Gerard Porredón, que ha trobat en el Focusing «la manera d'escoltar el cor».

Com definiria el Focusing?

El Focusing és una manera d'habitar amorosament el nostre cos. La crida de Jesús d'estimar Déu, els altres i a un mateix, posada a la pràctica. Què hi ha en mi, ara mateix, que necessita de la meua mirada, de la meua presència amorosa? I, mica en mica, anem esdevenint mestres d'afecte per a nosaltres mateixos.

Per què el Focusing ens pot ajudar en la nostra vida de fe?

El Focusing ens convida a habitar el nostre cos. I això vol dir escoltar, acompanyar i dialogar amb la petjada que hi deixa la vida, i fer-ho de manera amorosa. Es converteix en una invitació a créixer en la interioritat —a descobrir qui som i qui podem ser—, i a aprofundir en la fe.

Ens afavoreix el contacte amb Déu?

Des de l'espiritualitat cristiana hem desenvolupat el servei, l'ètica, la reflexió i l'oració, però la connexió corporal és una dimensió oblidada. Recuperar aquesta connexió, canviant la manera de relacionar-nos amb el nostre cos (notant, acollint i nodrint els dolors, dubtes i anhels que romanen dins nostre...), fa un lloc per la gràcia, que renova processos de vida aturats.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Guarir cos i esperit

Quan eren petits la tieta es preocupava molt per ells. Els feia jugar, els ajudava en els deures de l'escola... era la seva confident. Ara, amb el pas dels anys, s'ha fet gran. Li costa sortir de casa. Ha perdut mobilitat. Li agrada que la vagin a veure, respectant, això sí, l'horari de la missa dominical que segueix asseguda davant el televisor. Sempre està a punt per acollir-los. Els anys, però, no han passat en va. S'ha fet gran. Ara està malalta, internada en un hospital. Els dies se li fan llargs. Sort de les visites dels nebots. Ella els estima molt. Ha pregat molt per ells i encara ho fa. Els hi ha dit moltes vegades: «Estimant, se segueix el Mestre!»

La compassió i la dedicació de Jesús als malalts i a les persones grans és evident en el relat evangèlic. «Així que el sol s'hagué post, tots els qui tenien malalts afectats per diverses malalties els portaven cap a Jesús. Ell imposava les mans a cada un i els curava» (Lc 4,40). Es compadia dels malalts i dels seus familiars i amics que els hi feien costat. Guariria els mals del cos i, també, els de l'esperit. Recuperar

la criatura neta i lliure, disposada a servir el seu Senyor i a estimar tots els germans.

L'amor de Jesús, el Crist, pels malalts ha continuat en els seus deixebles i seguidors suscitant una atenció preferent i generosa entre els cristians vers els qui sofreixen en el cos. Atenció personal a la casa del malalt, als hospitals. Jesús, el Crist, fa seu el dolor de la humanitat i vol que els cristians participem d'aquesta mirada compassiva i que assumim la seva actitud i dedicació guaridora. Jesús, el Crist, vol que vetllem pels qui pateixen malaltia o són ja en la vellesa. Ens ofereix un sagrament que els acompanyi en aquests moments i situacions. «Si entre vosaltres hi ha algú que està malalt, que faci cridar els qui presideixen la comunitat perquè l'ungeixin amb oli en nom del Senyor i preguin per ell. Aquesta pregària, feta amb fe, salvarà el malalt: el Senyor el posarà bo i li perdonarà els pecats que hagi pogut cometre» (Jm 5,14-15). Una invitació clara. Convé reflexionar-la. Donar la resposta que el Senyor espera.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Expandir la gran notícia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Cada día nos alcanzan noticias y más noticias. Nos llegan de diverso calibre, orientación y temática. Conocerlas e interpretarlas no es tarea fácil. Sin embargo, es necesario encontrarles el sentido, discernir y entresacar aquellas que son buenas para nuestro vivir y hacer, y con las que podemos influir para bien en nuestro entorno.

En el Evangelio leemos el pasaje en el que Señor llama por su nombre a sus apóstoles y los envía. En el rezo de un Ángelus a mediados de junio (18.06.23), resaltaba el Papa que al enviarles, les pide que anuncien una sola cosa: «Id proclamando que el Reino de los Cielos está cerca» (Mt 10,7), es decir, que Dios cercano se encuentra en medio de nosotros. Y esta no es una noticia más, sino la realidad funda-

mental de la vida: la cercanía de Dios, la de Jesús.

Cerrando el verano se abre ante nosotros una nueva temporada en la que debemos prever nuestras acciones; al programar, sintamos como el Señor, cercano a cada uno de nosotros, como gesto de amor, nos llama por nuestro nombre y nos invita a comunicar la gran noticia: el Dios de los cielos está cerca, es nuestro Padre, no estamos solos en la tierra, él nos conoce y nos ama; nos toma de la mano, también cuando vamos por senderos empinados y difíciles.

A María le pedimos que nos ayude a sentirnos amados, a vivir esta alegría y a transmitir, con nuestro servicio y palabras, la cercanía y la confianza en el nombre del Señor.

Lectures de la missa diària i santoral

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[1Te 4,13-18 / SI 95 / Lc 4,16-30]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / SI 26 / Lc 4,31-37].

Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr. Santa Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / SI 51 / Lc 4,38-44].

Mare de Déu de Guadalupe (Extremadura); sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat.

7. ■ Dijous [Col 1,9-14 / SI 97 / Lc 5, 1-11].

Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Divendres [Mi 5,2-5a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé: 1,18-23)].

El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. V) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededéus trobades) i d'altres. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

9. □ Dissabte. [Col 1,21-23 / SI 53 / Lc 6,1-5].

Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prevere jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia. Santa Felícia, mr.

10. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXIII de durant l'any

(lit. hores: 3a setm.) [Ez 33,7-9 / SI 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,15-20].

Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinà. Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, preveres dominicans i màrtirs a Omura; beat Jacint Orfanell, màrtir dominicà a Nagasaki (1622), nat a la Jana (Maestrat). Beat Francesc Gárate, religiós jesuïta, d'Azpeitia.

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir, us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meua, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre dels meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor. / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciad del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i soc feliç sota les vostres ales. / La meua ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

Lectura de la carta sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!». Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes». Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. ¿Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdía la vida? ¿Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres».

Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; has sido más fuerte que yo y me has podido. He sido a diario el hazmerreír, todo el mundo se burlaba de mí. Cuando hablo, tengo que gritar, proclamar violencia y destrucción. La palabra del Señor me ha servido de oprobio y desprecio a diario. Pensé en olvidarme del asunto y dije: «No lo recordaré; no volverá a hablar en su nombre»; pero había en mis entrañas como fuego, algo ardiente encerrado en mis huesos. Yo intentaba sofocarlo, y no podía.

Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. / Mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a que presentéis vuestros cuerpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Dios; este es vuestro culto espiritual. Y no os amoldéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir cuál es la voluntad de Dios, que es lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a manifestar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡Lejos de ti tal cosa, Señor! Eso no puede pasarte». Jesús se volvió y dijo a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanàs! Eres para mí piedra de tropiezo, porque tú piensas como los hombres, no como Dios». Entonces dijo a los discípulos: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí, la encontrará. ¿Pues de qué le servirá a un hombre ganar el mundo entero, si pierde su alma? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá, con la gloria de su Padre, entre sus ángeles, y entonces pagará a cada uno según su conducta».

COMENTARI

Amb el dolor i la mort, Jesús ens dona la seva vida

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Costa d'entendre que el camí de Jesús passi pel seu dolor i la seva mort. No és estrany que Pere no ho accepti i contradigui el que Jesús anuncia referent al seu futur.

És molt bonic el que Jesús anuncia als seus deixebles; és extraordinari el que va realitzant davant d'ells. ¿Com pot ser que tot aquest projecte de vida hagi de passar pel dolor i la mort?

És sorprenent saber que una de les paraules més dures que trobem a l'Evangelí sigui dita per Jesús a Pere, que l'estima. Li diu: «fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure perquè no penses com Déu, sinó com els homes». Pere es converteix en un temptador que vol seduir Jesús perquè abandoni els plans de Déu, referent a la redempció de la humanitat. Li voldria presentar uns camins més planers, bonics, engrescadors.

El poder que Jesús ha manifestat en diferents moments de la seva vida (és el Fill de Déu), no l'exercirà per salvar-se ell mateix, i com un home qualsevol, amb la seva humanitat, passarà pel refús que experimentarà per part d'aquells que haurien de ser els primers a seguir-lo.

Tampoc a nosaltres se'ns estalviaran els sofriments i contradiccions que haurem de passar. Per això Jesús ens diu: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix». No en traurem avantatges materials: «Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però qui la perdi per mi, la retrobarà». La proposta de Jesús, no és com la de les nostres realitats humanes.

Pere s'ha posat al davant del Senyor i li vol barrar el pas, i Jesús li diu que es posi al darrera, si el vol seguir. Jesús no rebutja la seva persona, sinó el seu pensament; i li demana un canvi d'actitud.

Potser nosaltres podem tenir el mateix desig que Pere, i voldríem que el seguiment de Jesús consistís en un camí planer, que s'imposés sense dificultats ni contradiccions.

Les dues grans qüestions que faran mal a la Bona Nova que Jesucrist anuncia, són: la manca de respecte i amor al proïsme, i un fals culte a Déu, que es queda en formes externes.

Si nosaltres volem seguir el seu camí de vida, també haurem de passar moments de dolor i de mort.

Només així arribarem a la Vida feliç i per sempre amb Ell.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 4 de setembre, a les 12 h. Entrega de nomenaments a la Cúria diocesana.

Dimarts 5 de setembre, a les 11 h. Missa de Santa Teresa de Calcuta a la Parròquia del Santíssim Salvador de Sabadell.

Divendres 8 de setembre, a les 11.30 h. Missa en el Santuari de Puiggraciós (L'Ametlla del Vallès) en els 50 anys de presència de les monges benedictines.

Dissabte 9 de setembre, a les 11 h. Mons. Cristau participará en la Missa d'inici de ministeri de Mons. Sergi Gordo com a bisbe de Tortosa

Del divendres 8 al diumenge 10. Convivència d'inici de curs del Seminari diocesà.

cions de diverses escoles. En deixem constància aquí amb algunes fotografies i la referència de totes elles.

Col·legi El Pinar (Vallldoreix). El dimarts 25 i dimecres 26 d'abril es confirmaren 55 i 37 alumnes.

Col·legi La Vall (Sabadell). El dimarts 2 de maig es varen confirmar 52 alumnes. L'endemà, dia 3, reberen la Confirmació 56 alumnes més.

Col·legi La Farga (Mirasol). Els dies 9 i 10 de maig, dimarts i dimecres, a les 17.30 h a la Catedral Mons. Cristau va confirmar dos grups d'alumnes del Col·legi La Farga de Mirasol. El dimarts foren 52 i el dimecres 50.

Col·legi Pureza de María (Sant Cugat del Vallès). El dissabte 13 de maig es confirmaren 22 alumnes del Col·legi Pureza de María.

Col·legi Viaró (Sant Cugat del Vallès). El dimarts 30 de maig varen rebre el sagrament de la Confirmació 51 alumnes del Col·legi Viaró de Sant Cugat del Vallès. I el 31 de maig un altre grup de 28 alumnes del mateix col·legi.

Col·legi Europa (Sant Cugat del Vallès). El dimarts 6 de juny es confirmaren 25 adolescents alumnes del Col·legi Europa International School de Sant Cugat del Vallès.

Confirmacions

Durant els mesos d'abril a juny s'han celebrat a la Catedral les confirma-

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Un curso decididamente evangelizador

En la homilía de la misa de inicio de ministerio como obispo de Terrassa, el 5 de febrero de 2022, os decía que «la evangelización ha de ser un objetivo presente cada día en nuestros proyectos, nuestras intenciones y nuestras actividades».

El Señor nos llama a ser hijos suyos y a formar parte de su familia. Y también nos envía a hacer crecer esta familia buscando nuevos hermanos. Evangelizar, os decía, es «salir a los caminos y los cruces e invitar a cuantos encontremos a la fiesta del banquete». Porque el Señor nos invita a una fiesta y es necesario transmitir la alegría de ser invitados a esta fiesta. En eso consiste ser cristianos y por ello formamos parte de la Iglesia. Y continuaba diciendo: «somos llamados, por tanto, a ser hijos; es la llamada a la santidad. Escogidos y enviados a ir por doquier y dar fruto, esta es la llamada a la evangelización. Y así Él ha forjado nuestra identidad: somos hijos, escogidos, amados, en-

viados. Se trata de una vocación, una identidad que supone también una misión. La misión, el fruto que el Señor espera, es el hermano, son los demás».

Estas palabras pronunciadas al inicio de mi ministerio entre vosotros animan mi acción pastoral y se convierten en una orientación diocesana importante que me gustaría que hiciéramos nuestra en estos comienzos de un nuevo curso pastoral.

Si la Iglesia existe para evangelizar, es decir, para transmitir la alegría y el gozo de haber experimentado el amor del Señor, esta debe ser también nuestra prioridad como cristianos y como familia diocesana, a través de nuestras parroquias y arciprestazgos, comunidades, movimientos, delegaciones e instituciones eclesiales. No tenemos otra razón de ser.

Para hacerlo tenemos que creérnoslo, es necesario que cambiemos de mentalidad, hemos de ponernos en actitud más misionera hacia

aquello que hemos de salir a buscar que no conservadora de lo que ya tenemos. Debemos ponernos en actitud de camino, o como nos recuerda el papa Francisco, hemos de ser una Iglesia en salida al encuentro de cada persona que nos encontremos en nuestros ambientes.

Hacer de la evangelización una orientación diocesana significa que ha de impregnar toda la acción pastoral de nuestras comunidades. Ha de ser, en primer lugar, una actitud que debemos tener en las celebraciones de los sacramentos, especialmente en la acogida de quienes se acercan a pedir un sacramento, también en las catequesis con las familias que tienen una fe muy difuminada a veces pero que traen los hijos a hacerla comunión; en la atención que todos debemos tener hacia los más débiles, vulnerables y necesitados, y especialmente a través de Cáritas; en el despacho parroquial atendiendo a personas que vienen a pedir papeles o sacra-

mentos; en atención a los enfermos y a las personas mayores que necesitan la ayuda y el apoyo de otros, etc.

Pero además de ser una actitud que debemos tener y vivir, es preciso que como cristianos nos formemos con el fin de ser verdaderos discípulos misioneros, como nos pide el papa Francisco en estos momentos. Tenemos que vivir una actitud espiritual alimentada en la presencia del Señor a través de la oración, los recesos o los ejercicios espirituales. Debemos aprender de las experiencias de otros cristianos que han hecho esta opción misionera y evangelizadora. Necesitamos compartir las experiencias que en diferentes lugares de nuestra diócesis ya se están realizando en esta línea evangelizadora.

Desde esta inquietud eclesial que comparto con todos vosotros, os comunico también que he decidido crear, entre otras, una delegación general para la evangelización y la formación que debe ayudarnos a los diocesanos a concretar esta orientación diocesana en objetivos y proyectos concretos a comenzar en este curso y continuar, de ahora en adelante, en toda nuestra acción pastoral.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

